

vedtagelse med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag nr. 3, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17 og 18.

Mindretallet udtaler i øvrigt, at lovforslaget om kemiske stoffer og produkter er blevet stærkt opreklameret som en effektiv og samlet indsats imod det enorme problem, som de mange kemikalier er både for mennesker og miljø. Mindretallet understregede ved 1. behandling, at man var enige i, at det var absolut nødvendigt at foretage sig noget, men sagde samtidig, at man var meget skeptiske over for, om lovforslaget faktisk var, hvad det gav sig ud for.

Efter det meget omfattende udvalgsarbejde kan mindretallet nu fastslå:

1. Det er miljøministerens mening, at arbejdet med at få kontrol med stoffer og produkter skal være helt afhængigt af, hvad man finder for godt at foretage i EF. Man accepterer, at anmeldelsesordningen, som er den eneste egentlige nyskabelse i loven, administreres sådan, at man er helt afhængig af de andre EF-landes praksis. De danske myndigheder får kun direkte kontrol med 2 pct. af de nye stoffer, som fremkommer på markedet.
2. De undersøgelseskrav, der skal stilles til nye stoffer, yder ingen sikkerhed for, at kemikalier fremover er undersøgt for kræftfremkaldende virkninger og ophobning i miljøet. Yderligere er man afskåret fra at rejse krav om undersøgelser ud over EF-minimumskravene, når anmeldelse sker i andet EF-land, selv om markedsføringen sker i Danmark. Selve minimumskravene er der uklare om, idet Vesttyskland for at beskytte sin store kemiske industri hidtil har afvist visse undersøgelser, som kunne give et fingerpeg om mulige skadelige langtidsvirkninger.
3. Man erkender åbent, at visse andre landes administration, bl. a. Italiens, kan give problemer, men hævder, at dette opvejes af fordelene ved, at man deles om udgifterne. Dette bygger på den enøjede forudsætning, at man skal acceptere industriens krav om uhindret og ubegrænset oversvømming af markedet med nye kemikalier.
4. Man erkender også åbent, at stofanmeldelsen ikke giver mulighed for at undersøge

mulige kombinationseffekter i de produkter, som stofferne indgår i.

5. Loven får ingen umiddelbare konsekvenser for de allerede eksisterende stoffer på trods af, at det klart er det største problem.
6. Mærknings- og klassificeringsbestemmelser skal fortsat ligge i EF-regie, hvilket afskærer danske myndigheder fra at rette op på erkendte mangler og farer.
7. Arbejdere, forbrugere og miljøinteresserede er generelt afskåret fra klageadgang, ligesom tavshedspligten og miljøankenævnets sammensætning sikrer industriens interesser.
8. Det har været umuligt at præcisere afvejningen af de modsatte interesser mellem industri og befolkning og miljø, sådan at man fik sikkerhed for, at industrien ikke skulle profitere på den usikkerhed, der ligger i, at skaderne oftest først viser sig efter mange år og da er uoprettelige. I en af de besvarelser, som er optrykt i bilagshæftet til betænkningen på mindretallets foranledning (spm. 58, optrykt som spm. 2) er det lykkedes at få en udtalelse om, at der ikke må ske en »afvejning« til industriens fordel, når der foreligger en konkret sundhedsrisiko. En sådan konkret sundhedsrisiko vil ofte være vanskelig at påvise, da skaderne ofte viser sig langt senere. Ikke desto mindre må man håbe, at myndighederne vil forstå at bruge udtalelsen. Miljøministeren har imidlertid gjort sit yderste for at spænde ben for en fornuftig administration med den bemærkning, som han – tilsyneladende imod de socialdemokratiske udvalgsmedlemmers ønske – har fået indføjet i betænkningen. Det bliver her sagt, at ministeren vil tage hensyn til rene konkurrencehensyn i forbindelse med de krav, der vil blive stillet til anmeldelse af nye stoffer, som allerede er markedsført i EF. Af hensyn til danske virksomheder vil ministeren sørge for, at der ikke automatisk vil blive krævet videregående undersøgelser af stofferne. I forvejen er der ingen automatik indbygget i loven. Sådanne undersøgelser bliver kun krævet, når basisundersøgelserne viser risiko for alvorlige langtidsvirkninger. Det er i dette tilfælde, ministeren lover en lempelig administration. Altså direkte tilsidesættelse af sund-